

Opini3n

Desè aniversari

Ferran Marín

6 de octubre de 2011

El passat mes de juny es va complir el desè aniversari de la fundaci3n de l'APMAE. Donat que per aquells dies se'ns va girar feina, en primer lloc pel relleu a la Junta Directiva que tinc el privilegi de presidir, i desprès organitzant la nostra candidatura al Consell d'Administraci3n a la Junta General d'Accionistes celebrada al 12 de Juliol –no hi havia una data millor?– hem anat posposant la celebraci3n d'un petit acte en record d'aquest fet.

Un cop passat l'estiu, i aprofitant que aquest cap de setmana no hi ha futbol a Primera Divisi3n, farem el dissabte a les 5 una conferència debat al Centre Cívic de les Cotxeres de Sants amb la intervenci3n del eminent economista esportiu i perico de pro Professor J.M. Gay, del President de la *Federaci3n de Accionistas y Socios del Fútbol Espaol* i ex president del Zaragoza Jose Angel Zalba, Kevin Rey por *Supporters Direct* i Xavi Pujol per l'APMAE. L'acte es gratuít, però per facilitar l'organitzaci3n cal inscriure's. Podeu trobar més informaci3n al web de l'[APMAE](#).

Un cop feta aquesta promo, certament molt descarada –et dec una birra Sergio– intentaré amb aquest article parlar de la importància de l'existència de les associacions de petits accionistes en general i al nostre club en particular, aclarint ja des del començament que difícilment podré ser neutral en aquest tema.

Sempre s'ha parlat molt de la importància de la "societat civil" com a element vertebrador del país, i aquesta mateixa idea la podem fer servir als clubs de futbol com el nostre. L'exemple més clar son les penyes i la federaci3n que les agrupa, i a banda del món penyistic, durant aquests deu anys, al nostre club s'han fet i desfet diverses associacions, sent l'APMAE la única que ha subsistit en aquesta dècada.

19 anys desprès de la conversi3n en SAD, el balanç al futbol espanyol només es pot qualificar com a fracàs. No fa gaire, Zalba m'ho exemplificaba, 19 anys enrere, el deute del futbol espanyol era igual a la que te avui en dia el Zaragoza. A la muni3n d'equips en situaci3n de llei concursal, podem afegir clubs que han estat propietat d'unes persones sense haver posat un duro com l'Atlético de Madrid, i presumptament el Betis, clubs que s'ham pulit el patrimoni creat al llarg del temps pels seus socis, clubs que han anat a parar a mans poc recomanables, de vegades més d'un cop com en el Racing de Santander, clubs que han marxat de les localitats on han nascut gracies a l'entusiasme i l'esforç de generacions d'aficionats com la Unió Esportiva Figueres, clubs en procés de liquidaci3n com el Lleida o que tenen el president amb una ordre de recerca i captura com el Girona.

Fora de les nostres fronteres la situaci3n tampoc es millor, només cal dir que en determinats àmbits es coneix a la lliga anglesa com "la rentadora". Alemanya es una excepció, i no crec que sigui casualitat que aix3 passi al país on les associacions d'aficionats són molt fortes i organitzades, i on per llei, tret d'un parell d'exempcions, la meitat de les accions més una pertany als aficionats.

I es que el poder absolut corromp absolutament, o si més no, la temptaci3n de fer i desfer a voluntat quan es te la certesa de que mentre es tingui el paquet majoritari d'accions res i ningú et pot desbancar de la presidència d'un club, es molt gran. Tampoc pretenc idealitzar la situaci3n anterior a la conversi3n dels clubs de futbol en SAD, però quan saps que el càrrec es temporal, que pots perdre unes eleccions i que el que vindrà desprès de tu el primer que farà serà mirar com estan els comptes, almenys feia que la temptaci3n fos menor, i sobretot, que els socis es podien sentir com a propietaris dels seus clubs.

Certament, el marge de maniobra de les associacions de petits accionistes és força limitat quan el paquet majoritari d'accions queda en unes poques mans, amb tot, el seu paper segueix sent important, per exemple donant un punt de vista diferent del que dóna el Consell d'Administraci3n, fer propostes, exigir el compliment de la legalitat com han fet els companys del Betis i Atlético de Madrid.

Al nostre país, la majoria de la gent no te prou coneixements d'economia, i fer entendre als aficionats la situaci3n dels comptes del club i en quin estat es troba l'economia de la seva entitat es una altre tasca important que tenen les associacions de petits accionistes, de tal manera quan surt el conseller Oliveró dient que en 5 anys l'Espanyol deixarà de ser un club venedor, o quan el president Condal diu que en 12 anys s'haurà pagat els crèdits que han finançat la construcci3n del camp, un accionista ben informat per aquestes associacions sap que en el primer dels cassos, tret de 5 o 6 clubs a tota Europa, la resta són i seran clubs venedors encara que aix3 no ens agradi, i en el segon cas, per reduir a la meitat el temps de pagament del crèdit sindicat, de fet l'estadi es financia per dos crèdits, s'ha de pagar el doble

durant aquest dotze anys, i ara mateix no estem en condicions de fer-ho perquè el problema del deute de l'Espanyol no es la seva quantitat total, sinó el deute a pagar a un any vista.

Per aquesta raó i d'altres, que per manca d'espai no incloc, insisteixo en la importància de comptar amb una associació com l'APMAE i de que estigui fortament recolzada pels accionistes de base.

Comentarios

[Home](#) [Editorial](#) [Actualidad](#) [Opinión](#) [Agenda perica](#) [Encuestas](#) [La anticrónica](#) [Mundo perico](#) [Los otros](#) [Multimedia](#) [Quiénes somos](#)

Vista: [Escritorio](#) | [Móvil](#)

[cronicaperica.com](#) - Gestionado con [WordPress](#) | [Aviso legal](#)